

Chválím tě, Země má

Chválím tě, Země má, (chválím tě,
Země má),
tvůj žár i mráz, (tvůj žár i mráz),
tvá tráva zelená (tvá tráva zelená)
dál vábí nás (dál vábí nás).

Máš závoj z oblaků (máš závoj z
oblaků),
bílých jak sníh (bílých, jak sníh),
hvězdo má, bárko zázraků (hvězdo
má, bárko zázraků),
na nebesích (na nebesích).

R: Ať před mou planetou
hvězdný prach zametou.

Dej vláhu rostlinám,

dej ptákům pít,

prosím, svou přízeň dej i nám,
dej mír a klid.

Dej vláhu rostlinám (chválím tě,
Země má)

dej ptákům pít, (tvůj žár i mráz),
svou přízeň dej i nám (tvá tráva
zelená),

dej mír a klid, (dál vábí nás).

(Máš závoj z oblaků)

(bílých, jak sníh)

(má, bárko zázraků,
na nebesích).

R: Ať před mou (ať před mou)
planetou (planetou)

hvězdný prach (hvězdný prach)
zametou.

Dej vláhu rostlinám, (dej vláhu
rostlinám),

dej ptákům pít, (dej ptákům pít),
prosím, svou přízeň dej i nám, (svou
přízeň dej i nám).

Dej mír a klid!

Modlitba pro Martu

Ať mír dál zůstává s touto krajinou.
Zloba, závist, zášť, strach a svár,
ty ať pominou, ať už pominou.
Teď když tvá ztracená vláda věcí
tvých zpět se k tobě navrátí, lide,
navrátí.

Z oblohy mrak zvolna odplouvá
a každý sklízí setbu svou.

Modlitba má, ta ať promlouvá k
srdcím, která zloby čas nespálil
jak květy mráz, jak mráz.

Ať mír dál zůstává s touto krajinou.
Zloba, závist, zášť, strach a svár,
ty ať pominou, ať už pominou.
Teď když tvá ztracená vláda věcí
tvých zpět se k tobě navrátí, lide,
navrátí.

Lide, navrátí!

(autor textu Petr Rada citoval z díla
J. A. Komenského)

Srdečné pozvání
k setkání u příležitosti
35. výročí Sametové
revoluce 1989

18. 11. 2024
SZŠ a VOŠz Příbram
od 10,00 hod.

ŽIJEME SAMETEM

Program

- 🔗 ZAHÁJENÍ
- 🔗 STÁTNÍ HYMNA
- 🔗 ŽÁCI O LISTOPADU
- 🔗 Bratříčku, zavírej vrátka
- 🔗 Protože to nevzdám
- 🔗 ODPOVĚDI
PAMĚTNÍKŮ, KTERÉ
NÁS ZAUJALY
- 🔗 Náměšť
- 🔗 Jednou budem dál
- 🔗 PROSLOVY HOSTŮ
A ŘEDITELE ŠKOLY
- 🔗 Chválím Tě Země má
- 🔗 Modlitba pro Martu

hudební vstupy:
studenti SZŠ a VOŠz Příbram
pod vedením
Veroniky Šamšulové ze 3. ZL

Bratříčku, zavírej vrátka

Bratříčku, nevzlykej, to nejsou bubáci,
vždyť už jsi velikej, to jsou jen vojáci,
přijeli v hranatých železných
maringotkách.

Se slzou na víčku hledíme na sebe,
buď se mnou, bratříčku, bojím se o tebe
na cestách klikatých, bratříčku, v
polobotkách.

Prší a venku se setmělo,
tato noc nebude krátká,
beránka vlku se zachtělo,
bratříčku, zavřel jsi vrátka?

Bratříčku, nevzlykej, neplýtvej slzami,
nadávky polykej a šetři silami,
nesmíš mi vyčítat, jestliže nedojdeme.

Nauč se písničku, není tak složitá,
opři se, bratříčku, cesta je rozbitá,
budeme klopýtat, zpátky už nemůžeme.

Prší a venku se setmělo,
tato noc nebude krátká,
beránka vlku se zachtělo,
bratříčku, zavírej vrátka!

Zavírej vrátka!

Protože to nevzdám

Protože to nevzdám, a tak to je.
Doletím ke hvězdám, až kam to jde.
Když hory doly přede mnou
a bojů tisíc nad hlavou, a já nevím, kam se
hnout, kam dál.
Tak cestou svou pak musím jít,
trnitou i kamennou,
jenom najít sílu a chuť žít.

Protože to nevzdám, a tak to je.
Doletím ke hvězdám, až kam to jde.
Ať vítr bouře proti nám,
tíhu nesem každé sám,
nikdy to nevzdám.
A tak to je.
Když mi osud dává za uši
a smutek drtí kosti na duši,
je naděje to jediný, co mám.
Pak začnu zase bojovat
a přestanu svý rány litovat,
pro svůj život musí každé běžet sám.
Protože to nevzdám, a tak to je.
Doletím ke hvězdám, až kam to jde.
Ať vítr bouře proti nám,
tíhu nesem každé sám,
nikdy to nevzdám.
A tak to je, Oooooo.
A tak to je, Oooooo.
Až kam to jde.
Ať vítr bouře proti nám,
tíhu nesem každé sám,
nikdy to nevzdám.
A tak to je.

Náměšť

Krásný je vzduch, krásnější je moře,
krásný je vzduch, krásnější je moře.
Co je nejkrásnější, co je nejkrásnější,
usměvavé tváře.
Co je nejkrásnější, co je nejkrásnější,
usměvavé tváře.
Pevný je stůl, pevnější je hora,
pevný je stůl, pevnější je hora.
Co je nejpevnější, co je nejpevnější, ta
člověčí víra.
Co je nejpevnější, co je nejpevnější, ta
člověčí víra.
Pustá je poušť i nebeské dálky,
pustá je poušť i nebeské dálky.
Co je nejpustější, co je nejpustější, žít
život bez lásky.
Co je nejpustější, co je nejpustější, žít
život bez lásky.
Mocná je zbraň, mocnější je právo,
mocná je zbraň, mocnější je právo.
Co je nejmocnější, co je nejmocnější,
pravdomluvné slovo.
Co je nejmocnější, co je nejmocnější,
pravdomluvné slovo.
Velká je zem, šplouchá na ní voda,
velká je zem, šplouchá na ní voda.
Co je však největší, co je však největší,
ta lidská svoboda.
Co je však největší, co je však největší,
ta lidská svoboda.

Jednou budem dál

Jednou budem dál,
jednou budem dál,
jednou budem dál, já vím,
jen Víru mít doufat a jít,
jednou budem dál, já vím.

Cíl je blízko nás,
cíl je blízko nás,
cíl je blízko nás, já vím,
jen Víru mít doufat a jít,
jednou budem dál, já vím.

Jednou přijde mír,
jednou přijde mír,
jednou přijde mír, já vím,
jen Víru mít doufat a jít,
jednou budem dál, já vím.
/brumendo/
jen Víru mít doufat a jít,
jednou budem dál, já vím.
Jednou budem dál,
jednou budem dál,
jednou budem dál, já vím,
jen Víru mít doufat a jít
jednou budem dál, já vím.

